

СМРТ ОРАХ

била једном једна баба

живела сама
имала кућу
испред
још и орах

рано јутром
ја бејах ишао у школу
ошишане
млечне главе
скакућући
између
куће и врта

једне ноћи баба је умрла
дођоше неки лепи људи
(беху лепи као богови)
однесе је
кућу однесе потом

а касније касније
пролазећи испод ораха.
од чијег се шумора свест мути
један ме орах
зврчи
у мршави потиљак

ја крикнух
Баба не гађај се

